

מי שאחזו פרק שביעי גיטין

סמ.

לעזי רש"י

טיליא"א [מיליא"א]. קרום
 בעין הפוגע בראיה.
 קרו"ג כרכום.
 אישטריי"ם
 [מישטריי"ם]. קש.
 אישטריי"א
 [מישטריי"א]. סלק קצין.
 מדיירישר"ש
 [מישטריי"א]. עץ
 דובובן הבר.
 אישטריי"ל. שומן המעים.
 גל"ט [גלג'ין]. בלוט.
 אישטריי"ן
 [מישטריי"ן]. דלקת שקדים.
 פילטר"ו [פילטר"ו].
 כן-הרצית [צמת].
 בדמוני"א [בלדימוני"א].
 שומר האלפים.
 פינוגר"י. חילבה
 [גרגנית יוונית]. צמח
 הממשש [להלבין].
 המול"ן. כשות.
 אישטריי"ן
 [מישטריי"ן].
 דלקת שקדים.
 צורני"ר [צידני"ר].
 נחלת חרסם.
 גל"ט. בלוט.
 אמנויק"א [אמנויק"א].
 כלוריד. אמניה.
 גל"מ. א. חלבה.

לברוקתי. הכה משמע דיש לה רפואה וכן צפ' המוליא יין
 (שנת 79 עמ'). נמי קאמר שכן כוחלין לברוקתי
 וקשה דבצבורות (דף נח:) חשיב ליה גבי מונין הקבועין ואומר
 רבינו ינחך דכל מה שאינו עובר מאיליו או ע"י רפואה קלה חשיב
 מוס קבוע אי נמי רפואה חמולי דהכל

והמוליא היינו בתחילת המולי אל
 בסוף המולי אין לו רפואה:
לכבא. שינס כדפי צקונטרס
 כאן ולא כמו שפירש
 בעלמא (ע"ז דף כח.) דהיינו חמישים ב
 מולאמין צערני פסחים (דף קיא.)
 לא מעקר ככא וכן בחולין (דף נט):
 תמור כתי ושיני דגבדי זה
 לא שייך לומר בחמישים:¹
 רב

וליתבינהו ניהליה בציונרא דדשא וניכלינהו²
 לפשוט שודרא ברקא ונימרו הכי שברירי דפלוני בר פלוניא שבקינהו
 לפלוני בר פלוניא³ ולחרו לכלבא בביתא דעיניה לשברירי דיממא ליתי
 שבעה סומקי מגווא דחיותא וניטוינהו אחספא דאומנא וליתבי איהו מגואי
 ואיניש אחרינא מאבראי ונימא ליה עורא חב לי דאיכול ונימא ליה האך
 פתיחא סב איכול ובתר דאכיל ליתבריה לחספא דאי לא הדרי עילויה לדמא
 דאתי מנחירא ליתי גברא כהן דשמיה לוי וליכתוב ליה לוי למפרע ואי לא
 ליתי איניש מעלמא וניכתוב ליה אנה פפי שילא בר סומקי למפרע ואי לא
 ניכתוב ליה הכי טעם דלי במי כסף טעם דלי במי פגם ואי לא ליתי עיקרא
 דאספסתא ואשלא דפוריא עתיקא וקורטסא וזוריקי וסומקא דלוליבא
 ונקלינהו בהדי הדדי וליתי גבבא דעמרא וניגדול תרתי פתילתא ולמטיש
 בחלא וניגדבל בקיטמא הדין וניתבי בנחיריה ואי לא ליחוי אמת המים דאולת
 ממוזהר כלפי מערב ונפסע וניקום חד כרעא להאי גיסא וחד כרעא להאי
 גיסא ונישקול טינא בידיה דימונא מתותי כרעא דשמאליה ובידיה דשמאלא
 מתותי כרעא דימיניה וניגדול תרתי פתילתא דעמרא וניטמיש בטינא וניתבי
 בנחיריה ואי לא ליתבי תותי מרובא וניתו מיא ולישרו עליה ולימרו כי היכי
 דפסקי הני מיא ליפסוק דמיה דפלניא בר פלניא לדמא דאתי מפומא
 בדקינן ליה בגילא דחישתא אי סריך מריאה קאתי ואית ליה תקנתא ואי לא
 מכבדא קאתי ולית ליה תקנתא אמר ליה רב דאמי לרב אשי והאנן איפכא
 תנן⁴ ניטל הכבד ולא נשתייר הימנה כלום הריאה שניקבה או שחסרה אמר
 ליה כיון דמפומיה קאתי אימר איתמוחי איתמוח אמר מר אי מריאה קאתי
 אית ליה תקנתא מאי תקנתיה ליתי שבעה⁵ כונו מפירמא דסילקא ושבעה כונו
 פירמא דכרתי וחמשה כונו פירא ותלתא כונו דמלפחי וכונא דכמונא וכונא
 דחבלי וכנגדן כנתא פטירתא וליבשיל וליכול ולישתי אבתריה שיכרא חריפא
 דטבת לככא אמר רבה בר רב הונא ליתי תומא יחידאה ונימריה במישהא
 ומילחא ונתביה אטופראי דאלינא דההוא גיסא דכייב ליה ונהדר ליה גנפא
 דלישא וניזדהר לבישריה דקשי לחיורא לחינכי אמר רבי יוחנן⁶ חומתי כי
 ממרו ועיקרא דחומתי עדיף מממרו ונינקוט בפומיה הני לאוקומי לבשולי ליתי
 פארי דריש נפייא ומלפחי בעפרייהו ושובלילתא וחומרתא דכשותא ונינקוט
 כאמגוזא בפומיה לאיפתוחי לינפח ליה חבריה תחלי חיורתא בגילא דחישתא
 לאסוקי ליתי עפרא מטולא דבית הכסא וניגבול דרובשא וניכול דמעלי ליה
 לברסם ליתי כי פיסתקא דנישדור וכי אמגוזא דחלבניתא דובשניתא ומלי תרוודא
 דובשא חיורא ומלי נטלא בת מחוזא חמרא נקידא ונישלוקינהו בהדי הדדי וכי
 בשיל נשדור בשיל ליה כוליה ואי לא ליתי רביעתא דחלבא דעזא חיוורתי
 וניטייפה

לברוקסי. חולי שבעין שקורין טייליא"א: דש חומרי. מנומר צבצע
 גווינן מחמת זקנה: ונייביש צוולא. כלומר שלא מחמת שמש:
הרי מנסא כוחלא וחדא מנסא מיניה. שני חלקים כחול וחלק אחד
 עוף או קף רחצ דק של
 מנונו: **תלסא מכהלי.** מכהול הוא כנף
 עץ שנוטל צו הכחול ונותן עין:
תלסא מכהלי. שלשה פעמים: לימלי.
 ישם בעינו: דאי לא. מיוחדר דלך
 לימלי טפי פקע עיניה: לשברי
 דליליא. סגוריס הבאות על האדם
 צלילה: שודרא צרקא. חבל של שיער
 בהמה ושל זבן סוס ופרה: וניסר
חדא כרעא מיניה וחדא כרעא
מלכא. יקשר אחד מרגליו ורגל
 הלכז בשני ראשי החבל: ונערפו
ינוקא חספא אכסריה. יקשקשו מינוקות
 שבירי חרקים אחריו: ויאמרו. לחש
 זה: **חסא לנצא חספא סרגול.**
 זקן כלז שוטא סרגול: **אומלי.**
 חמירות צשר: ונספניו ניהליה.
 בני הצמים להנך אומלי ציונרא

דדשא: קלקלי אשפות: ליפשוט.
 יתיר הקשר מרגלו: צבציה דעיניה.
 צבציה עינו: סומקי. טחוליס:
אחספא דאומנא. כלי חרס מנוול
 שמקינן לתוכו דם: ונימא ליה עורא.
 לפתיחא חב לי ואיכול: פפי שילא
 כו'. לחש הוא: טעם דלי צמי
 כסף. לחש הוא: אשלא דפוריא. חבל
 של מיטה: וקורטסא. נייר של
 מוכין: ומוריקא. קרוי"ג. וסומקא
 דלונבל. דבר אדום הגדל בצלז:
 ונגדיל פתילתא. לשון גדיליס. יעשה
 פתילה מן האמר: ולמטיש בחלא.
 ישרה צחומן: וניגדניל יגלגלנו
 צאפר ודבק האפר צו: ונשדו עליה.
 דרך מרוב: סריך. מדבק הקש
 צדם: גילא. אישטריי"ס: כיון.
 דדמא דכבדא שהיא תלויה למטה מן
 הריאה עולה למעלה ונפיק דרך
 הפה: אימר איתמוחי איתמה. כולה
 כבדא ולא נשתייר הימנה כלום ונפל
 לריאה דרך קנה הכבד שמחובר
 לקנה של ריאה: כונו. מלח אגרוף:
פירמא דסילקא. קניצת מרדס
 מאינודור"א: פירודא. מין עשב וי"א
 מדיירישר"ש: ונגדון. כשיעור כל
 אלו: כנסא פטירסא. אנטריי"ל של
 בהמה שהיתה פטר רחם לאמה:
 לככא. חולי השינס הפנימיים: סומא
 יחידא. ראש שום שלא היה צו אלא
 צלע אחד: ונמרסיה. ישחקנו:
 אטופרא דאלינא. על כפורן של
 צוהן יד: ונודרה לנשריה. שלא יגע
 אותו שום צבצרו: דקשי לחיורא.
 צרעת: לחינכי. אצבעות הגדלים

בגרון כמין גלג'י ובלשון רומי אשטריי"ן:
 חומי כי ממרו. עלי של חמוס פילטר"ו טוב לרפואה זו כמין עשב שקורין ממרו צלשון
 ארמי ועיקרא דחומסי. שרש החימוס פילטר"ו: עדיף. לרפואה מממרו. ממרו צבדמוני' לשון מורי: הני. חוממי ונמרו: לאוקומי. חמולי שלא
 ינפח יותר מדאי: לצשולי. האצבעות שמקצן להם שלהן לתוכן שהיא יוצאה כשיבקעו אותו: פארי דיש גפיל. סודים גדולים שפין למעלה
 צנפה כשמרקדין: ועלפחי צעפרייהו. עדשים עם עפר שנתלשו בהן: וצבוליסא. תלתן פינוגר"י: וחומרסא דכשוסא. פרס צבצשות הומל"ן:
 לאמגוזא. כשיעור אגוז: לפסוחי. האצבעות של אשטריי"ן שיבקעו ותלל הליחה: לינפח ליה. צגרונו: בנינל דחיעסא. שהוא חלול
 ויכניס זרע השחלים לתוכו צראש אחד ויכניסו בתוך פיו של חולה עד הצליעה וינפח חצירו צראש האחר וילא השחלים ויפלו ויחמו על
 החולי: לאסוקי. להעלות צשר לרפאות היקוע: מטולא דציס הכסא. מחמת כל צבנים המסודרות לצית הכסא צדות וממוקנות כעין
 מוסצ: צברסם. חולי שקורין צורי"ר והוא צא מן הראש דרך החוטם: כי פיסתקא דנשדור. כשיעור גלג'י של ארו מסס נשדור שקורין
 אמוניק"א: הלצניסא דובשניא. חלבנה ממוקה שקורין גלג'י: סרוודא. קף. ענלא. כלי מחזיק רביעית: חמרא נקידא. יין חלול יפה
 שאינו אדום: חב צביל נשדור צביל כוליה. זה סימן יהיה לך לכשיצבל נשדור צידוע שאשר סמנין מצושלן לפי שהוא קשה:
 ונטייפה

א. האחרונים החותמים
 המאכל. מוס' חולין נט: ד"ה
 נמרו. ב. מקום מושב
 השניים. מוס' ע"ז סח. ד"ה
 ככ. ג. שאותן אין דרכן
 ליפול. מוס' חולין סס.

מוסף תוספות

א. האחרונים החותמים
 המאכל. מוס' חולין נט: ד"ה
 נמרו. ב. מקום מושב
 השניים. מוס' ע"ז סח. ד"ה
 ככ. ג. שאותן אין דרכן
 ליפול. מוס' חולין סס.